

VLR Lift- en Roltraptechniek

Jubileum Magazine

25 jaar VLR

**Een reis
door de tijd**
van 1995 tot nu

**Terugblik VLR
Jubileumevent**
met fotoverslag

**Herinneringen
ophalen**
met alle oud-voorzitters

Inhoudsopgave

Voorwoord van voorzitter Harold Bussing	5
Het ontstaan van liften en roltrappen	7
Het ontstaan van VLR door directeur Kees van der Sluijs	9
VLR oud-voorzitters door de jaren heen	12
In gesprek met Fred Huijzer : 1995 - 1998	13
In gesprek met Han van Straaten : 1998 – 2005	15
In gesprek met Joop Thissen : 2005 - 2014	17
In gesprek met Wim Koster : 2014 - 2015	19
In gesprek met Marc Deelen : 2015 - 2018	21
Samenwerking met FME door Manager Partnerships Jelmer Alberts	23
Wist-je-datjes over liften en roltrappen	25
Terugblik VLR Jubileumevent in CORPUS	27
Ontwikkelingen Digitalisering	31
Bestuurslid Martijn van Gilst	32
Ontwikkelingen Duurzaamheid	33
Bestuurslid Reinier Geradts	34
Ontwikkelingen Veiligheid	35
Bestuurslid Evert Visser	38
Ontwikkelingen Marketing & Communicatie	39
Bestuurslid Corné van der Lans	40
Terug in de tijd met VLR-lidbedrijven	41
Schindler 140 jaar aan historie	41
RECO grootste liftverhuurder van Europa	42
KONE een revolutie in de industrie	43

Voorwoord van voorzitter Harold Bussing

Een maand nadat de Nederlandse Vereniging voor Lift- en Roltraptechniek (VLR) op 1 augustus 1995 werd opgericht, begon ook mijn loopbaan in de liftwereld. Nu ruim 25 jaar later ben ik er trots op dit zilveren jubileum te mogen vieren als voorzitter van deze mooie vereniging.

Alhoewel vieren? In de pandemie waarin we ons bevonden is dit vieren aan nogal wat beperkingen onderhevig geweest. We hadden ons dit jubileumjaar, in de voorbereiding daarnaartoe, heel anders voorgesteld. Maar ook de VLR heeft in de loop der jaren geleerd zich continu aan de veranderende omstandigheden aan te passen. We zijn nu een **volwassen vereniging** die het overgrote deel van de Nederlandse lift- en roltrapindustrie vertegenwoordigt. Via onze actieve commissies behartigen we de belangen van onze leden en adviseren we hen onder andere op het gebied van **veiligheid, duurzaamheid en techniek**. We zijn inmiddels ook uitgegroeid tot de vraagbaak voor externe stakeholders zoals de overheid en de media.

Deze rol werd eens te meer duidelijk tijdens de coronapandemie. De anderhalvemetermaatregel had immers een grote impact op het gebruik van liften. Naar onze **adviezen** over het veilige gebruik van liften is in deze periode veel vraag geweest.

Daarnaast zijn we betrokken geweest bij belangrijke thema's zoals **brandveiligheid in woongebouwen, een richtlijn voor demontage van liften en verduurzaming van de gebouwde omgeving**. Om deze kennis voor een breder publiek ter beschikking te stellen, hebben we een aantal jaren geleden een LinkedIn-pagina aangemaakt en houden we sinds kort diverse kennissessies.

Waar ik persoonlijk vooral trots op ben, is dat we met elkaar de **veiligheid** voor zowel de gebruikers als onze medewerkers aanzienlijk hebben verhoogd. Dit is vooral te danken aan de promotie van **de tien Europese aanbevelingen en de VOK-lijst** (Veilig Onderhoud en Keuring). Hierdoor zijn liften en roltrappen inmiddels al vele jaren de meest veilige vervoermiddelen die er bestaan. En gebeurt er onverwijd toch iets, dan tonen we als branchevereniging daadkracht om snel en gecoördineerd corrigerende maatregelen te nemen.

In deze jubileumuitgave lees je onder andere over het ontstaan van liften en roltrappen en de vereniging, komen er leuke wist-je-datjes voorbij en gaan we in op de drie thema's die in ons jubileumjaar centraal staan: **veiligheid, duurzaamheid en digitalisering**.

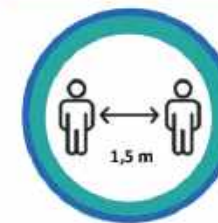
Tot slot wil ik een speciaal woord van dank richten aan **iedereen die heeft bijgedragen aan het succes van de VLR**. Dat geldt in de eerste plaats voor Kees van der Sluijs die ruim 22 jaar is verbonden aan VLR, eerst als branchemanager en later als directeur, daarnaast de mede-bestuursleden, commissievoorzitters en -leden en de oud-voorzitters: Marc Deelen, Wim Koster, Joop Thissen, Han van Straaten en Fred Huijzer. Ook een woord van dank aan alle FME-collega's die VLR op juridisch, administratief, financieel en marketinggebied bij hebben gestaan en nog altijd bijstaan.

En last but not least aan **onze leden**, want zonder hen heb je nu eenmaal geen bestaansrecht als vereniging.

Ik wens je veel leesplezier met deze jubileumuitgave.

Advies liftgebruik tijdens de coronacrisis

VLR, de Nederlandse vereniging voor liften en roltrappen, benadrukt de maatregelen van het RIVM tijdens de coronacrisis ook in de lift na te leven. De brancheorganisatie adviseert gebruikers van de lift om onderstaande adviezen op te volgen om de verspreiding van het virus zoveel mogelijk te verkleinen en de kans op besmetting te voorkomen.

Houd 1,5 meter afstand in de lift
Zorg dat er voldoende ruimte tussen jou en je medeliftgebruikers is om de lift te betreden, hierin plaats te nemen en deze te verlaten.

Niet met meer dan 2 personen in de lift
Maak met maximaal 2 personen tegelijkertijd gebruik van de lift.

Gebruik een mondkapje in de lift
Draag bij het in- en uitstappen van de lift en in de liftcabine een mondkapje.

Neem zoveel mogelijk de trap
Vermijd het gebruik van de lift en neem zoveel mogelijk de trap indien je fysieke toestand dit toelaat.

Vermijd contact met liftonderdelen
Raak onderdelen van de lift zoals drukknoppen of deuren niet met de hand aan. Gebruik hiervoor handschoenen, je mouw of eventueel zachte voorwerpen.

Verklein de kans op besmetting door goede reiniging
Zorg dat de facilitair medewerker in het pand de liftonderdelen meerdere keren per dag laat schoonmaken.

Meer weten? Ga naar www.vlr.nl/coronavirus

^ Advies liftgebruik gedurende de coronacrisis

Het ontstaan van liften en roltrappen

Tegenwoordig zijn liften en roltrappen niet meer weg te denken uit ons dagelijks leven. Gebouwen worden steeds hoger en liften om je van de begane grond naar boven te verplaatsen zijn hierin essentieel.

Als we teruggaan in de tijd zijn de eerste beginselen van **de lift** al vóór Christus te zien. Zo werden door de **Egyptenaren** al hefwerktuigen gemaakt om de piramides op te bouwen. **De Grieken** verplaatsten op hun beurt een hefplateau verticaal met behulp van een windas en bomen. **De Romeinen** deden ditzelfde, maar dan met behulp van man- en dierkracht. Toch duurde het nog vele eeuwen voordat de eerste echte personenlift werd gebouwd voor **Lodewijk XV** in het paleis van Versailles. Deze lift beschikte al over een contragewicht.

In 1795 werd door uitvinder **Ivan Kulibin** een lift ontworpen op basis van een schroefhefmechanisme.

In 1857 werd de eerste **passagierslift** geïnstalleerd in een warenhuis en vervaardigd door **Elisha Otis**.

Hij stond ook wel bekend als de uitvinder van de moderne lift. Indien de liftkabel zou breken, zou de lift aan de kooi blijven hangen door de valbeveiliging. Deze bestond uit een getande geleiderails in de liftschacht, waarbij de klauwen van de kooi in de rail grepen als er

sprake was van een val. Om aan het publiek te tonen dat de lift écht veilig was, werd deze gedemonstreerd tijdens de wereldtentoonstelling van 1853 in New York. Otis zat zelf in de lift op het moment dat een medewerker de liftkabel doorhakke. Toen de lift slechts enkele centimeters naar beneden zakte, werd het veiligheidssysteem bevestigd. Na de dood van Otis werd het liftbedrijf **Otis Elevator Company** overgenomen door zijn zoons en bouwden zij voortvarend verder. In 1873 waren er maar liefst 2000 liften geplaatst.

Het nadeel aan de lift is dat er maar een beperkt aantal gebruikers per keer mee vervoerd kan worden. Om bijvoorbeeld in warenhuizen veel mensen tegelijkertijd naar een andere verdieping te brengen, werd **de roltrap** uitgevonden. De eerste uitvinder wiens roltrap bij het grote publiek bekendheid kreeg, was **Charles Seeberger**. Deze uitvinder en tevens medewerker van Otis Elevator Company ontwierp in 1899 een roltrap die tijdens de wereldtentoonstelling in Parijs werd gedemonstreerd en direct de eerste prijs won. Hij verkocht uiteindelijk zijn

patentrechten in 1910 aan Otis Elevator. In de eerste jaren werden roltrappen vooral in warenhuizen en kantoren ingezet. Daarna werden deze ook in metrostations gebruikt, voor het eerst in Londen.

De eerste roltrap in Nederland werd in **1926 in De Bijenkorf in Den Haag** gebouwd. Hiermee konden per uur 4000 personen worden vervoerd. De roltrap bleek een sensatie te zijn en de drukte was overweldigend. Door de jaren heen zijn roltrappen langer geworden en hebben ze

bijzondere vormen aangenomen. Tijdens de **Tweede Wereldoorlog** werden speciale roltrappen ingezet bij de aanleg van **de Maastunnel**. Om de hoogte van bijna 17 meter te overbruggen en ook geschikt te maken voor fietsen, werden hier extra lange en brede roltrappen geplaatst van 41 meter. Jarenlang waren dit de langste roltrappen van Nederland. Met de bouw van de **Noord-Zuidlijn**, een paar jaar terug, werd dit record verbroken en werden 47 meter hoge roltrappen geplaatst bij station Vijzelgracht in Amsterdam. ■

< Een uit 1920 afkomstige KONE-lift

✓ Oude roltrap in Sint-Petersburg, Rusland

Het ontstaan van VLR door directeur Kees van der Sluijs

Wie een jubileum heeft te vieren, blikt terug. Dat dit voor dit jubileummagazine door de huidige VLR aan mij is vergund, mag op mijn dienstjaren binnen onze brancheorganisatie worden teruggevoerd sinds ik per 1 februari 2000 de eerste VLR-directeur, Pim Bins, opvolgde.

> Oprichting VLR in 1995

>> V.l.n.r.: Harold Bussing,
Joop Thissen, Kees van der Sluijs,
Wim Koster en Fred Huijzer

>>> Oprichting VLR in 1995

Afgezien van die eerste vijf jaar mocht ik dan ook nauw betrokken zijn bij het grootste deel van haar bestaan. Win ik het binnen de huidige VLR in dienstjaren, in de branche zelf mogen heel wat meer medewerkers zich buigen op **indrukwekkende carrières**, waar het 'liftenbloed' uiteindelijk kroop waar het niet gaan kon.

Voorganger van de VLR was de al sinds 1929 bestaande **Nederlandse Vereniging voor Liftnijverheid (NVL)**, die zeker op diverse terreinen decennialang aan de verdere professionalisering van de branche heeft bijgedragen. Toch betrof het feitelijk een gesloten en naar binnen gekeerd bolwerk, waarvan zodoende het bestaansrecht uiteindelijk door verregaande maatschappelijke ontwikkelingen werd ingehaald. Voorafgaand aan de oprichting van de VLR werd er niettemin lang over het opheffen van de NVL gediscussieerd. "Uiteindelijk wilden we ook een andere koers gaan varen en ons meer dan op dat moment bij de NVL het geval was, als brancheorganisatie gaan presenteren.

Uiteindelijk was de NVL toch in eerste instantie een werkgeversvereniging," liet eerste VLR-voorzitter Fred Huijzer destijds in een toelichting aan het blad Cobouw weten. Om deze koerswijziging expliciet kracht bij te zetten, werd dan ook besloten om per **1 augustus 1995** een nieuwe organisatie op te richten: **de Nederlandse Vereniging voor Lift- en Roltrappentechniek**, afgekort VLR. De N liet men in de afkorting gemakshalve achterwege. De nieuwe organisatie sloot zich statutair aan bij FME, toen genoemd als "de vereniging voor ondernemingen in de metaal-, elektronica-, en elektrotechnische industrie en aanverwante sectoren", nu als "ondernemersorganisatie voor de technologische industrie", waar de meeste leden als bedrijf al lid van waren. Toenmalig FME-directeur Economische Zaken Arie Kraaijeveld en hoofd FME-branches Willem Canneman hadden hiertoe namens FME de gesprekken gevoerd in het **'clubhuis'** van de NVL, de statige oude **villa 'Boschduin'** aan de Duinweg in Bosch en Duin, een buurtschap en villawijk in de gemeente Zeist. Uiteindelijk werd op

19 september het glas op de **nieuwe brancheorganisatie en verbintenis** geheven op een aanzienlijk minder lommerrijke locatie, hoogverheven boven het razende verkeer op de A12, de werkkamer van toenmalig FME-voorzitter Hans van den Akker in het **FME-kantoor** aan de Boerhaavelaan te Zoetermeer. Van de kant van de VLR waren naast voorzitter Fred Huijzer en directeur Pim Bins, de bestuursleden Robert Beuker en Wim Duchhart aanwezig. Plaatsvervangend voorzitter Jan-Willem Hoving moest verstek laten gaan.

In **Zoetermeer** zou voortaan ook secretariaat worden gehouden, een eis van FME, die de verkoop van Boschduin als voorwaarde stelde. De voormalige NVL-leden waren echter nog te verknocht aan hun clubhuis en brachten villa en omliggende grond als een soort 'tussenstap' onder in de nieuwe vereniging 'Boschduin'. Boschduin bleef daarmee vergader- en opleidingscentrum, zonder dat nieuwe lidbedrijven zich hierin behoefden in te kopen. Taken van de voormalige NVL zoals belangenbehartiging werden

door VLR overgenomen. Daarbij hoorde ook het vertegenwoordigen van de leden in contacten richting overheid en andere partijen in de sector. Om de VLR nieuw elan te geven, ging men zich toeleggen op **branche-activiteiten als arbeidsomstandigheden, milieu, veiligheid, opleiding en externe vertegenwoordiging**. Met in eerste instantie acht voormalige NVL-leden als VLR-lid, wilden deze de brancheorganisatie opener maken en het ook mogelijk maken voor nieuwe leden om zich aan te sluiten, mede een reden om de toenadering tot FME te zoeken. De verwachting was dat het aantal snel zou groeien en de meeste bedrijven die in de branche actief waren, lid zouden worden.

Naast genoemde activiteiten werden ook **kwaliteit, normen en regelgeving** samenbindende factoren. Een nieuw tijdperk was aangebroken. Door haar nieuwe structuur trok VLR inderdaad al snel nieuwe leden aan en zou zij permanent het overgrote deel van de Nederlandse markt voor liften en roltrappen blijven vertegenwoordigen. ►

Ook trad de vereniging nog meer naar buiten als **ambassadeur van veiligheid**. Een voorbeeld daarvan was het op 20 februari 1997 door de VLR in samenwerking met Euroforum georganiseerde congres over de **'10 Europese aanbevelingen voor de verbetering van de veiligheid van bestaande liften'**, dat door maar liefst 350 deelnemers werd bezocht. Een hoogtepunt in het bestaan van de VLR. Ook het waarborgen van een goede opleiding van liftmonteurs bleef belangrijk. In **1998** startte op initiatief van de VLR de **Stichting Opleiding Liftechniek (SOL)**, die langere tijd de opleidingen voor onder meer liftmonteurs zou verzorgen. Vanaf begin 2000 werden meer en meer taken uitbesteed aan FME. Directeur Pim Bins droeg zijn VLR-taken over en werd verantwoordelijk voor het beheer van Boschduin en de SOL. De administrateur die al ten tijde van de NVL in dienst was getreden, vond een andere werkkring. Met FME-personeel werd vervolgens een effectieve parttime secretariaatsvoering overeengekomen, waarin werkzaamheden in voorkomende gevallen werden uitbesteed aan hiervoor **gespecialiseerde FME-afdelingen**.

Terwijl in de volgende jaren, en niet in het minst binnen de **eigen Technische Commissie (TC) en Arbocommissie**, met gedegen kennis van zaken en op nuchtere wijze concrete resultaten werden bereikt, bleef succes echter achter op het belangrijke dossier van de voornoemde Europese tien aanbevelingen en – later – de regels voor de verhoging van de veiligheid van bestaande liften, **de norm EN 81-80**. Het aantal ongevallen met bestaande liften in Nederland, dat traditiegetrouw een hoog veiligheidsniveau voor liften kende, was voor de overheid uit kostenoverwegingen geen aanleiding om liften te laten aanpassen aan de **nieuwste en hoogste veiligheidseisen**. Ook pogingen om hierover met organisaties van gebruikers te communiceren, waardoor minstens een aantal aanbevelingen onder maatschappelijke druk zou worden overgenomen, faalden. Zelfs de verplichte kooiafsluiting voor bestaande liften als belangrijkste prioriteit werd niet gehaald. Voor de VLR ontstond sowieso de behoefte en noodzaak om te komen tot een **nieuwe toekomstvisie** met in eerste instantie een evaluatie en herziening van haar missie, visie en hoofdaandachtspunten. Onder

begeleiding van adviesbureau DBSC Consulting werd een strategisch plan opgeleverd onder de weinig fantasierijke naam **"Strategie VLR 2009 – 2012: nieuw elan en ambitie"**. De vlag dekte niettemin de lading. Vanuit de eindrapportage werden concrete handvatten aangereikt om met elkaar aan de slag te gaan. Een van de uitkomsten was dat de VLR de branche in de meest brede zin wenste te vertegenwoordigen. Daarmee werden ook onderhoudsbedrijven sec, adviseurs en toeleveranciers uitgenodigd om toe te treden. En met succes.

Waren er in het jaar van haar oprichting ongeveer **60.000 liftinstallaties in bedrijf, nu zijn dat er zo'n 100.000**. **Economisch stabiel, essentieel voor het economisch verkeer, overzichtelijk, innovatief en gedegen** zijn termen die de Nederlandse liftbranche kenmerken. Daarmee heeft VLR in tijden van economische en maatschappelijke turbulentie kunnen meebuigen, kunnen terugveren en ziet ze de toekomst op thema's zoals **digitalisering en cybersecurity** met vertrouwen tegemoet. Evenals het verkeer op de A12 is de VLR nog niet uitgeraasd. ■

^ Oprichting VLR in 1995

VLR oud-voorzitters door de jaren heen

In de 25 jaar sinds de oprichting van de VLR in 1995 heeft de vereniging zes verschillende voorzitters gekend.

Voor het jubileumevent op 10 juni 2022 in Oegstgeest waren alle oud-voorzitters uitgenodigd om een reis door de VLR en het menselijk lichaam in interactief museum CORPUS te maken. Hier kon tevens volop worden bijgepraat met alle huidige leden. VLR sprak met alle voorzitters voorafgaand aan het event, waarbij samen werd teruggekeken op hun periode aan het roer van de VLR. Hierbij werden veel mooie herinneringen opgehaald. Je leest de interviews op de eerstvolgende pagina's.

Voorzitter	Termijn
Fred Huijzer	1995 – 1998
Han van Straaten	1998 – 2005
Joop Thissen	2005 – 2014
Wim Koster	2014 – 2015
Marc Deelen	2015 – 2018
Harold Bussing	2018 – heden

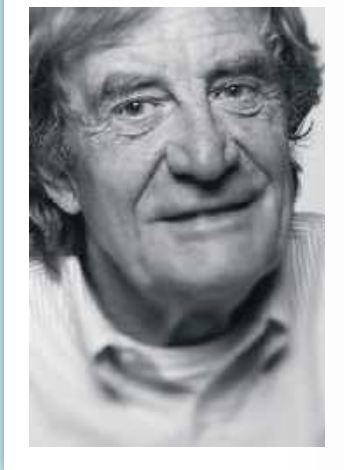
> V.l.n.r.: Harold Bussing, Joop Thissen, Wim Koster en Fred Huijzer

> Kantoorpand met drie liften

In gesprek met Fred Huijzer: 1995 - 1998

Fred Huijzer is de eerste in het rijtje van oud-voorzitters. Huijzer begon zijn carrière in de lift- en roltrapindustrie bij Wolter & Dros EVLI, later Mitsubishi en nu MEE. Vanaf dat moment is hij tot aan zijn pensioen in deze wereld werkzaam geweest. Op 1 april 1992 nam Huijzer voor het eerst deel aan een vergadering van de NVL. Deze vereniging werd vervolgens omgedoopt tot de VLR als een voortzetting van de NVL. Samen met Wim Duchhart staat Huijzer in de oprichtingsakte. Niet lang daarna werd in contact getreden met FME om 'de club' een professionele branchevereniging te maken. Huijzer vertelt over de overgang van de NVL naar de VLR, de hoogtepunten uit zijn tijd als voorzitter en de verandering van cultuur.

Van NVL naar VLR

Huijzer over de overgang van de NVL naar de VLR: "De belangrijkste reden was om de vereniging voor eenieder open te stellen. Bij de Metaalunie zaten de onderhoudsbedrijven, later georganiseerd in hun eigen liftenvereniging genaamd NLB (Nederlandse Lijftechnische Bedrijven). Bij ons zaten de producenten en installateurs, maar niet de partijen die uitsluitend onderhoud verrichtten. We wilden de club echter ook voor hen openstellen. De NVL was niet meer van die tijd en dus was het noodzaak om VLR op te richten. Bovendien heette het voormalige Lijftinstituut NIVL, waardoor dit nogal vaak met de NVL werd verward. Er is daarom direct voor een naamswijziging naar VLR gekozen." Huijzer was in eerste instantie als vertegenwoordiger van Wolter & Dros EVLI lid van de NVL, maar nam uiteindelijk het stokje van

oud-voorzitter Jan Bakker van Duyvis over: "Toen de overgang van de NVL naar de VLR plaatsvond, waren ze binnen VLR van mening dat ik nog wel even kon blijven. Ik ben toen weggegaan bij Mitsubishi en aan de slag gegaan bij Schindler. Ik ben tot medio 1998 voorzitter geweest van de VLR tot Han van Straaten mij opvolgde."

Hoogtepunten

Op de vraag welke momenten uit Huijzers tijd hem als voorzitter zijn bijgebleven, antwoordt hij: "In mijn tijd hebben we de SOL (Stichting Opleiding Lijftechniek) opgericht. Binnen de NVL hadden we eerst een liftmonteurscursus, maar toen de NVL verdween werd de SOL opgericht. Uiteindelijk - ik was toen inmiddels al met pensioen - werd besloten om de opleiding liftmonteur onder te brengen bij een ander opleidingsbedrijf en werd

de SOL opgeheven." Daarnaast blikt Huijzer terug op de tijd waarin er ook met politiek Den Haag geschakeld moest worden: "Vanuit Europa werd er op het gebied van veiligheid een verandering aangekondigd die de Tweede Kamer wilde invoeren. Indien dat besluit per direct zou worden doorgevoerd, zou dat

“ Door de kracht van de
branche heeft men dat proces
toen wel teruggedraaid ”

met de toenmalige monteursbezetting zeven jaar werk hebben opgeleverd. Dat was onrealistisch, aangezien er ook ander werk moest worden uitgevoerd. We zijn toen met de politieke partijen in gesprek gegaan waarbij we uiteindelijk

✓ Oprichting VLR in
1995 met als tweede
van links Fred Huijzer

in de Tweede Kamer uitkwamen en er werd gevraagd "Hoeveel ongelukken gebeuren er nu daadwerkelijk?". Toen kwam de Tweede Kamer al snel tot het inzicht dat dat er heel weinig waren."

Verandering cultuur

Niet alleen de verandering van naam was een groot verschil tussen de NVL en VLR. Ook de deelnemers aan de vergaderingen waren anders. Zo was de NVL opgezet door directeur-eigenaren en bestond de vertegenwoordiging binnen VLR uit managers. Huijzer gaat in op dit verschil: "Als ik terugdenk aan mijn tijd bij de NVL, dan waren er bepaalde regelingen voor deelnemende

bedrijven. Zo kon je bij de NVL als directeur je verjaardag vieren en was er een regeling dat je op de locatie waar wij altijd vergaderden, de villa in Bosch en Duin, kon overnachten. In alle kamers zaten bellen en als je op de knop drukte, kwam er iemand naar je toe. Vergeleken met de VLR was dat dus een verschil van dag en nacht."

De oud-voorzitter geeft tot slot ook nog graag iets mee aan de huidige VLR-leden: "Richt je op veiligheid en onderzoek, met name in deze tijd, en denk aan de mogelijkheden in het kader van luchtzuivering. Iedere lift heeft wel ventilatie, maar veel meer dan een

machinemotor is het ook niet. Zorg dat je aan de ene kant als bedrijf up-to-date blijft, maar zorg ook dat je het grotere geheel in de gaten houdt. VLR biedt daarvoor uitstekende mogelijkheden." ■

“ Richt je op veiligheid
en onderzoek, met name in
deze tijd, en denk aan de
mogelijkheden in het kader
van luchtzuivering ”

In gesprek met Han van Straaten: 1998 – 2005

Han van Straaten volgde in 1998 Fred Huijzer op als voorzitter van de VLR. Hij is de kleinzoon van de oprichter van Van Straaten's Liften- en Machinefabriek, van oorsprong één van de oudste liftbedrijven (1906) van Nederland, naderhand Schindler. Hij trad in 1966 in dienst bij het bedrijf en had een lange staat van dienst in de liftbranche. Van Straaten kende naar eigen zeggen buitengewoon leuke bestuursjaren met de bestuursleden Joop Thissen, Ton Vreman en Jan Willem Hoving en de branchemanager van FME, Kees van der Sluijs. Van Straaten deelt met ons zijn herinneringen over het ontstaan van de Richtlijn Liften, anekdotes over zijn ervaringen met de koepelorganisatie voor de Europese Liftindustrie ELA (European Lift Association) en het belang van het ondersteunen van leden.

Richtlijn Liften

Een van de taken die Van Straaten oppakte tijdens zijn periode als voorzitter was de introductie van de Richtlijn Liften vanuit Brussel. Daarvoor werd een Technische Commissie (TC)

Nederlandse norm boven iedere schacht een machinekamer zijn. De liftentrichtlijn gaf opeens hele andere mogelijkheden, zolang liften maar aan de richtlijn voldeden. Bedrijven werden geacht om de voorschriften goed te borgen, zodat je aan de voorwaarden van de richtlijn kon voldoen. Zo ontstonden liften die geen machinekamer meer boven de schacht hadden. Dat gaf totaal andere mogelijkheden voor het ontwerp en de installatie van liften. In de Europese Unie kwamen fabrieken die liften konden maken die voor heel Europa goedgekeurd waren als ze uit de fabriek kwamen. Voor de oplevering moest er nog wel een keurende instantie aan te pas komen voor het keuren van de installatie. De richtlijn werd uiteindelijk in 1997 geïntroduceerd en de implementatie was in mijn periode één van de belangrijkste taken van de branchevereniging."

“ De implementatie was in mijn periode een van de belangrijkste taken van de branchevereniging ”

opgetuigd. Voor de branche was dit een nieuwe situatie waarbij in heel Europa dezelfde regels golden voor het installeren en onderhouden van liftinstallaties. Van Straaten vertelt over het ontstaan van deze richtlijn: “Vroeger moest er vanuit de

Harmonisering binnen Europa

Van Straaten probeerde in zijn periode ook wat kleinere bedrijven lid te maken van VLR, waarvan een aantal tot de VLR zijn toegetreden. Volgens de oudvoorzitter valt of staat het voorzitterschap van de branchevereniging met aandacht voor de leden: “Ik heb met veel plezier de vereniging geleid, omdat iedereen binnen het bestuur zijn taken goed uitvoerde en iedereen goed voorbereid op de vergaderingen verscheen. Ik ben met toenmalig branchemanager, nu inmiddels directeur

“ Zij moesten zelf miljoenen investeren waar zij uiteraard niet op stonden te wachten ”

Kees van der Sluijs naar de ELA geweest, waar goede gesprekken werden gevoerd om de harmonisering binnen Europa mogelijk te maken. Zo waren er bijvoorbeeld tienduizenden liften die geen kooiafsluiting hadden. Al deze liften moesten gemoderniseerd worden om ze tot de standaard te brengen van de nieuwe Richtlijn Liften.”. Niet alleen de ELA heeft hard aan de veiligheid van liften getrokken, ook binnen VLR werd hier veel aan gedaan: “De overheid en met name de Rijksgebouwendienst, nu Rijksvastgoedbedrijf geheten, hadden veel van deze liften in eigen portefeuille. Zij moesten nu zelf miljoenen investeren waar zij uiteraard niet op zaten te wachten. Wij vonden echter dat liften de naar de stand van de techniek hoogste mate van veiligheid behoeven en dat ook de oude installaties up-to-date gehouden moesten worden. Wij kregen toen vanuit de ELA brede steun.”

Ondersteunen van leden

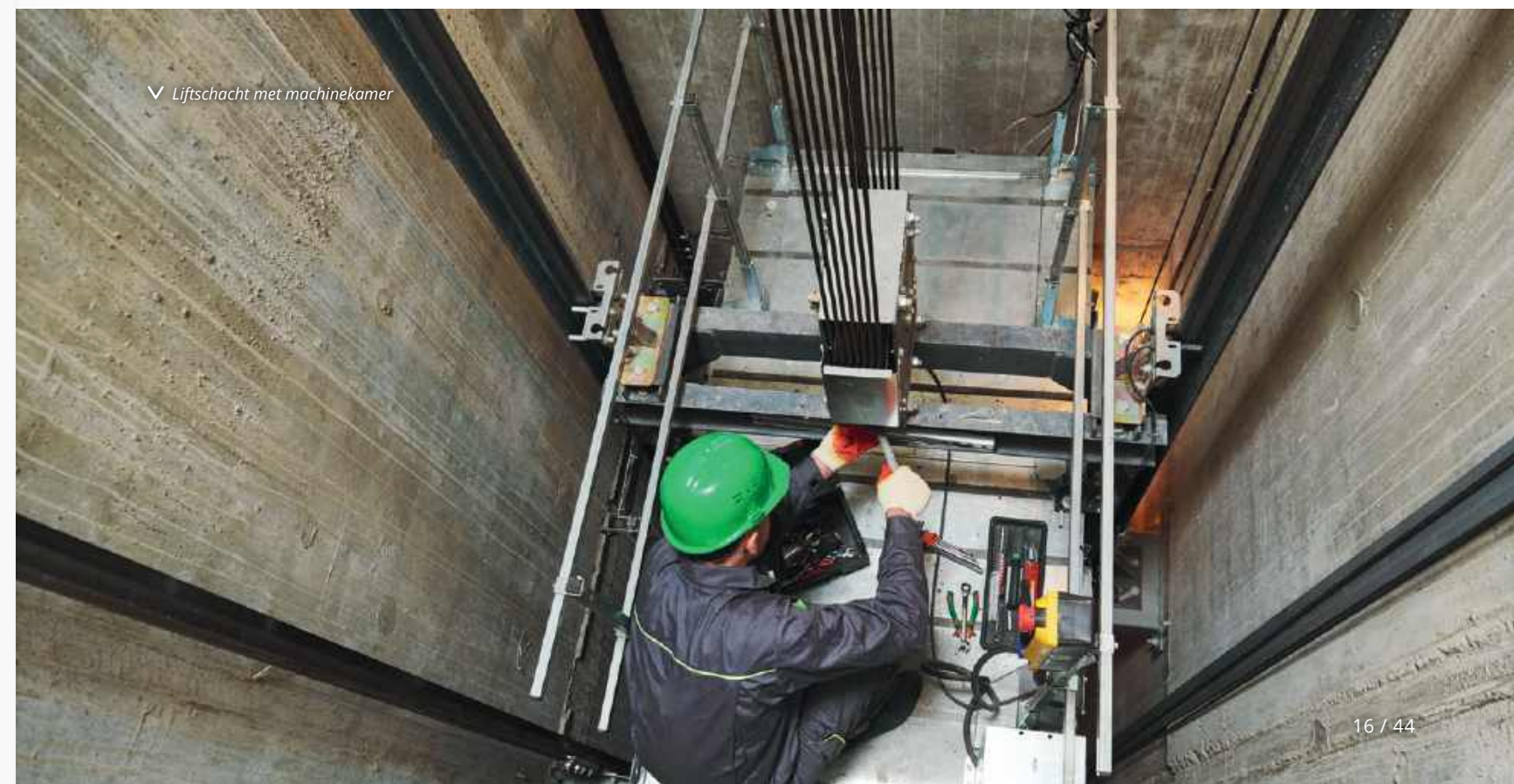
Van Straaten is zowel binnen de NVL als de VLR actief geweest. Volgens hem was er wel sprake van een

“ Dit neemt echter niet weg dat bij welke vereniging dan ook de club zo sterk is als dat de leden zijn en je deze moet ondersteunen ”

cultuurverandering waar hij even aan moest wennen: “Vroeger zetelden we in het verenigingshuis en nu kwamen we met het secretariaat in de kantooromgeving van FME terecht.

Het was een heel andere cultuur en we gingen verder op de weg zoals we dat in de nieuwe statuten van de VLR hadden staan. Ook zat er op een gegeven moment een advocaat bij de bestuurs- en ledenvergaderingen aan, wat wij toen ook niet gewend waren. Dit neemt echter niet weg dat bij welke vereniging dan ook de club zo sterk is als dat de leden zijn en je deze moet ondersteunen, bijvoorbeeld op het gebied van techniek, richtlijnen en arbo. Daarnaast hebben we geprobeerd om te kijken naar de interpretatie van de richtlijnen, van waaruit uiteindelijk de SBCL (Stichting Beheer Certificatie Liften) is ontstaan. Ook hadden we het voornemen om met andere partijen samen te werken. Dit is uiteindelijk gelukt met de NLB binnen de TC en Arbocommissie en deze samenwerking is nog steeds van kracht.” ■

▽ Liftschacht met machinekamer

In gesprek met Joop Thissen: 2005 - 2014

Joop Thissen was voorzitter van 2005 – 2014. Hij was met zijn bedrijf echter al vanaf het begin lid van de vereniging, toen deze nog de NVL heette en gezeteld was in Bosch en Duin. Naast het voorzitterschap was Thissen ook penningmeester bij de SOL. Dit opleidingsinstituut viel onder de VLR. Leerlingen konden zich bekwamen in de lifttechniek. Ook was Thissen voorzitter van de TC waarin hij zich bezighield met wet- en regelgeving en was hij penningmeester van de SBCL. Deze stichting werd opgericht om het beheer van de certificaten van goedkeuring van liften goed te bewaken. Tot slot heeft Thissen in zijn periode als voorzitter deelgenomen als bestuurslid aan de ELA. Thissen blikt met ons terug op de tijd toen de NVL overging in de VLR, zijn manier van werken als voorzitter en heeft tot slot nog een boodschap aan alle leden.

Van NVL naar VLR

Thissen licht toe hoe de vereniging toen opereerde: “We vergaderden in de door NVL gekochte villa ‘Boschduin’. Er was toen een directeur die de vereniging leidde en iemand die de administratie verzorgde. Uiteindelijk werden de kosten te hoog, werd het pand verkocht en is de VLR ontstaan. De meest grote gerenommeerde bedrijven in de lifttechniek waren en zijn lid van de VLR. Door gezamenlijk op te trekken kun je naar de overheid en de markt veel betekenen.” Thissen was voornemens om, naast de grote

bedrijven, ook de wat kleinere bedrijven aan te laten haken om zo een brede kracht op het gebied van de lift- en roltraptechniek in de markt te zijn: “De grote bedrijven die bij de NVL waren aangesloten, hadden toch een behoorlijke stem. De meeste kleinere partijen waren bang dat ze onvoldoende inbreng zouden krijgen. Er is veel overredingskracht voor nodig geweest om ze in ieder geval te overtuigen dat dit niet het geval zou zijn. Bij sommige bedrijven lukte dit wel en bij anderen niet.”

Tijdig anticiperen

Thissen had als taak om aparte ondernemingen met elk eigen belangen samen te brengen. Dat was een hele opgave aangezien er vanuit de grote bedrijven veel gestuurd werd vanuit het moederbedrijf. Thissen legt uit hoe dit werkte en hoe hij dit aanpakte: “De ondernemingen kregen vaak vanuit het moederbedrijf instructies

om bepaalde belangen waar zij het meeste aan hadden naar voren te brengen. Ik moest zorgen voor saamhorigheid, aangezien we uiteindelijk met elkaar een bepaalde richting op moesten. Ik heb in mijn rol veel gedaan om te zorgen dat de lidbedrijven op tijd alle normen en vernieuwingen doorkregen, zodat deze in de vergaderingen besproken konden worden. Dit was belangrijk voor de gehele productie van liften. Hoe eerder bedrijven wisten wat er op komst was, des te sneller zij daarop konden anticiperen met betrekking tot hun productie.”

Andere taken, waar in de tijd van Thissen op in werd gespeeld, waren het personeelstekort en het keuren van liften: “Toen er personeelstekorten waren, hebben wij besloten om de SOL op te richten. In de begintijd was er maar één bedrijf dat liften kon keuren,

namelijk het Liftinstituut. Hierdoor was er sprake van een monopolie en was er behoefte aan vrije marktwerking, ook van overheidswege. Er zijn toen nieuwe notified bodies bijgekomen. Zo kon ieder bedrijf zelf bepalen door wie het zijn liften liet keuren.”

Luisteren en vernieuwen

Tot slot heeft Thissen nog een laatste boodschap richting de leden: “Ik zou de leden willen vragen om goed naar elkaar te blijven luisteren en op die manier de branche te versterken. Dan geloof ik erin dat de VLR een mooie toekomst kan hebben. Hoe groter de branche, hoe sterker je bent naar de markt en de

“ Hoe groter de branche,
hoe sterker je bent naar
de markt en de overheid
en hoe meer je jezelf
kunt profileren ”

overheid en hoe meer je jezelf kunt profileren. Dat is met name van belang voor alle mensen die een boterham verdienen in deze branche.” Thissen geeft daarnaast aan nog contact te hebben met de oud-directeuren van onder andere Möhringer en Mitsubishi, maar ook met Kees van der Sluijs. Toch moet je volgens Thissen wel voor iets waken: “Mensen moeten ondanks langjarige carrières in de branche wel open blijven staan voor vernieuwingen en zich in die zin zelf tegen het licht blijven houden.” ■

▲ Liftmonteur voert onderhoud aan installatie uit

In gesprek met Wim Koster: 2014 - 2015

Wim Koster, destijds algemeen directeur bij KONE BV, volgde Joop Thissen op als voorzitter van de VLR na overigens een langjarig bestuurslidmaatschap. Koster, die inmiddels al ruim 20 jaar werkzaam is bij KONE, startte zijn carrière in de zomer van 1999 als salesmanager en werd na diverse functies te hebben bekleed in het voorjaar van 2005 algemeen directeur van KONE. Koster nam vanaf dat moment ook deel aan de VLR-vergaderingen. Hij blikt terug op zijn tijd als voorzitter en op de wijze hoe hij een stempel op de VLR heeft gedrukt. Koster neemt ons mee in de volgens hem conservatieve houding in de lift- en roltrapwereld, zijn visie op en aanpak binnen de VLR en het belang van meebewegen en -groeien in de branche.

Een beetje minder conservatief

Binnen de VLR is op een gegeven moment een beleid ingevoerd waarbij alleen vergaderd mag worden indien er een agenda is die op voorhand is gedeeld, er een advocaat bij de vergaderingen aanschuift, er genotuleerd wordt en dit verslag gedeeld wordt met alle leden. In de tijd dat Koster zelf nog geen voorzitter maar al wel lid was namens KONE, werd er al aan geschroefd om deze regels weer naar een werkbare manier te krijgen: "Voorheen waren er borrels en werd er achteraf nog geluncht. Op een gegeven moment gingen we naar een vorm waarbij er uitsluitend werd vergaderd en er een formeel proces werd afgewerkt. Voor een aantal die de sociëteits sfeer die daarvoor heerste gewend waren, was dit uiteraard een hele verandering.

Ik heb er in mijn tijd als voorzitter daarom wel aan gewerkt om hier een serieuze schwing aan te geven. Ik vond het belangrijk om niet te kijken naar wat allemaal niet meer mocht, maar om juist te kijken naar waar we voor staan, waar we naartoe willen en hoe we dit in alle sober- en serieuzeheid kunnen organiseren.

“ Toen ik voor het eerst een vergadering bijwoonde, lag er gewoon een stapel papier per deelnemer wat de vergaderdocumenten moesten voorstellen ”

Ik vond het belangrijk dat iedereen de gelegenheid kreeg om iets te zeggen, dat het niet te technisch werd, dat het bestuur verbreed werd en dat er nieuwe mensen naar binnen werden gehaald.”

Volgens Koster is deze conservatieve houding niet alleen kenmerkend voor VLR, maar ziet hij dit in de hele lift- en roltrapwereld terug. Als voorbeeld benoemt hij de ELA waar volgens hem de afstand nog te groot is tussen wat er binnen de ELA wordt besproken en hoe de communicatie daarover verloopt: "Binnen de ELA wordt nog vrij ouderwets gewerkt. Aangezien er zoveel landen bij elkaar moeten worden gebracht, leek het mij – nog vóór corona - logisch om vergaderingen ook eens digitaal te doen. Hier wordt dan niet over nagedacht. Toen ik voor het eerst

een vergadering bijwoonde, lag er gewoon een stapel papier per deelnemer wat de vergaderdocumenten moesten voorstellen. Ik vroeg mij toen af, of we deze niet gewoon online konden raadplegen. Het zijn simpele dingen, maar dat was wel de manier van werken. Toch zie je dat deze conservatieve wereld nu langzaam opent.”

Het zetten van accenten

Koster gaat in op de wijze waarop hij zijn rol als voorzitter binnen de VLR inkleurde. Volgens eigen zeggen was hij niet iemand die een strategisch plan maakte voor de komende jaren, maar was hij meer gericht op het zetten van bepaalde accenten. Hij hechtte veel waarde aan overeenstemming binnen de gehele vereniging: "Voor mij is het belangrijk dat we het in een vergadering met elkaar eens zijn en ook allemaal 'ja' zeggen als er een stemming is.

“ Overeenstemming vind ik belangrijk en dat is meer mijn stijl ”

Ik ben er niet van om iets er met een meerderheid van stemmen doorheen te duwen. Overeenstemming vind ik belangrijk en dat is meer mijn stijl. Ik ben geen persoon die de dingen zo wil doen omdat ik daarachter sta. Ik vind dat iedereen die houding zou moeten hebben. Bovendien zit er zoveel kennis bij de leden, dus waarom zouden

we alles binnen het bestuur beslissen, terwijl er zoveel goede mensen binnen de lidbedrijven zijn om deze hiervoor in te schakelen.”

Daarnaast vertelt Koster dat ze binnen zijn periode van voorzitterschap hard gewerkt hebben aan de positionering van de VLR in de markt. De grote vraag die toen voorlag was hoe de VLR als hét instituut voor liften en roltrappen in Nederland gezien kon worden: "Wij hebben daar toen serieus werk van gemaakt samen met een lobbybureau. Dat vertelde ons onder andere dat we op een shortlist van journalisten moesten komen om als eerste benaderd te worden bij vragen. Ik was in die tijd nog wat wild en dacht dat we die positie in een half jaartje wel even zouden veranderen. Ik weet nu dat de wereld in brancheorganisaties toch wat anders is. Je kunt niet zeggen dat we het vanaf nu even heel anders gaan doen en het de volgende dag gerealiseerd is. Dit werkt toch heel anders dan bij een bedrijf.”

Meebewegen en -groeien

Op de vraag hoe Koster de vereniging zou omschrijven, antwoordt hij het volgende: "Wat mij direct te binnen schiet is de rol van Kees. Kees van der Sluijs vind ik echt een geweldenaar. De rust, zijn vasthoudendheid, zijn professionalisme en zijn humor. We hebben nog net niet onder de tafel gelegen, maar wel heel hard gelachen en daar deed Kees ook altijd aan mee. Kees is een heel prettige kerel en we hebben ook nog regelmatig contact, ondanks dat ik nu formeel

minder met hem te maken heb. Toch gaan we nog wel eens een hapje eten. Ik denk dat hij er inmiddels al bijna 100 jaar zit.”

Koster benadrukt dat een vereniging volgens hem 100% afhankelijk is van de mensen die erin zitten. Om ook de komende jaren voortvarend te blijven, is het volgens Koster van belang dat iedereen hetzelfde doel heeft: "Ik vind het belangrijk om in dit verband met elkaar de goede dingen te blijven oppakken. Iedereen zou het belang van de vereniging moeten onderstrepen en moeten meegroeien en -bewegen.

“ Iedereen zou het belang van de vereniging moeten onderstrepen en moeten meegroeien en -bewegen ”

Je kunt de VLR-vergaderingen ook overslaan en je alleen druk maken om je eigen bedrijf. Als je niks doet, dan gebeurt er ook niks. In dat geval zou ik bij mezelf nagaan wat je er zelf uit zou willen halen. Mijns inziens helpt het ook als we wat meer divers worden. Zo hebben we bij KONE de regel dat iedereen die in een lift of op een roltrap staat bij ons kan werken. Door een goede mix van mensen te hebben in het bestuur en de commissies binnen VLR, kunnen we echt stappen maken.” ■

In gesprek met Marc Deelen: 2015 - 2018

Oud-voorzitter Marc Deelen werkte vanaf 2000 in de security business en maakte allerlei overnames mee. Na 14 jaar maakte hij de overstap naar Otis, waar hij als Managing Director aan de slag ging. Hij kwam toen direct in aanraking met de VLR, waar ze op zoek waren naar een nieuwe voorzitter. Hij werd voor drie jaar gekozen tot VLR-voorzitter, van 2015 tot 2018. Deelen besloot uiteindelijk de liftwereld weer te verlaten en werd teruggevraagd bij zijn oude werkgever Stanley Black & Decker. Deelen kijkt met veel plezier terug op zijn tijd bij VLR, waar hij verschillende hoogtepunten beleefde. Hij neemt ons mee in zijn manier van het voeren van vergaderingen, de wijze lessen die Deelen volgde bij bestuursleden en het meekrijgen van leden binnen een vereniging.

Meer sjeu

Vlak nadat Deelen begon met zijn functie als Managing Director bij Otis, stak hij in een van de VLR-vergaderingen zijn hand omhoog op de vraag wie interesse had om het voorzitterschap van Wim Koster over te nemen. Deelen licht zijn keuze toe: "Ik vond het wel een leuke uitdaging, met name omdat het een bureaucratische vereniging was met serieuze bijeenkomsten waar weinig gelachen werd. Ik vond het van belang om het nuttige met het aangename te combineren. Ik denk dat in de periode dat ik

“ Er zat wat meer sjeu in de bijeenkomsten, waardoor mensen wat opener werden ”

voorzitter was, ik daar wel redelijk in geslaagd ben. Er zat wat meer sjeu in de bijeenkomsten, waardoor mensen wat opener werden." Deelen vertelt dat je voortdurend oog moest houden op de mededingingsrechtelijke gevoeligheden en dat advocaat Lindsay Hopmans daarom bij iedere bijeenkomst aanwezig was. Dit maakte het volgens hem soms ook lastig om leuke uitjes te organiseren. Desondanks kijkt Deelen terug op drie mooie voorzittersjaren: "In de drie jaar dat ik voorzitter was, hebben we leuke bijeenkomsten gehad. We hebben locaties bezocht en sloten weer af met een hapje en een drankje, dus het werd allemaal wat normaler en gezelliger. Binnen een brancheorganisatie moet er ook een sociaal aspect zijn, maar dit werd ons bijna onmogelijk gemaakt. Door Lindsay mee te nemen en de gedragsregels steeds te onderstrepen, hebben we toch leuke dingen met elkaar kunnen doen!"

Leerzame gesprekken

Deelen kijkt positief terug op zijn tijd bij Otis en VLR en ziet veel gelijkenissen met zijn huidige werk in de securitywereld. Zo zijn volgens hem de processen vergelijkbaar, maar kan hij in de security wat meer zijn creativiteit kwijt. Deelen kijkt met name terug op een mooie samenwerking met directeur Kees van der Sluijs: "Ik heb fijn samengewerkt met Kees. Ik kreeg vaak de opmerking 'Oei Marc, kan dat wel?', aangezien we zo complementair aan elkaar waren. Kees is integer, oprecht en eerlijk en ik denk dat Kees toch wel de persoon is die de brancheorganisatie ook in moeilijke tijden omhoog heeft gehouden. Dat vind ik wel het vermelden waard. Als voorzitter heb je veel contact met de directeur en dit ging altijd op een leuke manier." Daarnaast hechtte Deelen veel waarde aan goede gesprekken waar hij veel van leerde: "Ik was de new kid on the block. Ik heb veel geleerd van

✓ Lift in gebouwde omgeving

de professionaliteit van iemand als Harold Bussing die heel serieus op bepaalde onderwerpen in kon gaan, of van de verhalen van medebestuurder Corné van der Lans. Maar ook van de gesprekken met Kees over hoe de business vroeger was en hoe hij dingen aanpakte. Als je je hiervoor openstelt, dan leer je altijd. Er zitten mensen in de VLR die zoveel expertise hebben in de liftbusiness en dit ook op een bepaalde manier uitdragen."

Iedereen meekrijgen

Deelen vertelt dat ze veel bereikt hebben, maar dat het bij een brancheorganisatie niet zo snel gaat als binnen een bedrijf. Volgens

“ Het is een uitdaging om alle bedrijven mee te krijgen ”

hem hoort dit erbij en is dit inherent aan de omgeving: "Het is een uitdaging om alle bedrijven mee te krijgen. Bij veel beslissingen wordt toch eerst vanuit het bedrijf gekeken naar bepaalde ontwikkelingen. In sommige gevallen moet je dan water bij de wijn doen. Ik vond de bestuursfunctie en het schipperen tussen datgene wat niet kon en mocht

en datgene waarvan ik dacht dat mogelijk was erg leuk om te doen." Deelen benoemt dat het er soms ook wel bijhoort dat je elkaar niet te serieus neemt. Zo kun je naast serieus zijn ook plezier met elkaar hebben. Volgens hem heeft hij hierin in zijn periode als voorzitter een bijdrage geleverd: "Ik denk wel dat ik op deze manier een bijdrage heb kunnen leveren aan de cultuur van de VLR. We hebben gekeken hoe we dingen beter konden maken, hoe we de industrie op een meer luchtige wijze serieuzer konden krijgen en hoe we ons imago konden verbeteren. Ook binnen Otis heb ik die luchtigheid toegevoegd en het laat zien dat je ook maar mens bent." ■

Samenwerking met FME door Manager Partnerships Jelmer Alberts

VLR is sinds haar oprichting al aangesloten bij FME, de ondernemersvereniging voor de technologische industrie. Twee jaar geleden vond een weegmoment plaats waarbij werd gekeken in hoeverre FME en haar aangesloten branches voldoende bij elkaar pasten. Jelmer Alberts, Manager Partnerships, begeleidde dit traject en voerde diverse gesprekken met het VLR-bestuur en de directeur. De analyse leidde tot de conclusie dat de activiteiten vanuit VLR zeer goed bij FME passen en vice versa. Alberts vertelt hoe VLR binnen de strategische fit past en hoe VLR en FME elkaar verder kunnen versterken.

Strategische fit

Naast aangesloten partijen wordt ook bij nieuwe branches kritisch gekeken of het voldoende oplevert om een samenwerking aan te gaan. Alberts licht toe op welke punten er vanuit de strategische fit gelet wordt: "We kijken of de activiteiten van de bedrijven en de vereniging bij elkaar passen. Ook toetsen we of de vereniging voldoende massa heeft om impact te kunnen maken. Je moet wel de juiste hoeveelheid capaciteit hebben, ook als je een kleine vereniging bent. Het moet ook qua mindset passen.

FME is een progressieve vereniging; we willen vooruit, innoveren, onszelf opnieuw uitvinden en koploper zijn. De stijl van de vereniging moet daar ook een beetje bijpassen."

Niet elke brancheorganisatie kan daarom zomaar aansluiten bij FME. Niet alleen de branche moet overtuigd zijn om zich bij FME aan te sluiten, maar FME zelf moet dat ook zijn. Twee jaar terug is er dan ook voor het eerst kritisch naar de strategische fit met de reeds aangesloten branches gekeken:

"FME is geen 'secretariatenbureau' waarbij enkel mensen ingehuurd kunnen worden. Wij bouwen aan partnerships, aan samenwerkingen die de branches én FME verder brengen. Wederzijdse strategische versterking noemen we dat. Dat is essentieel, anders levert het onvoldoende op. Wij geloven erin dat we daarmee de technologische industrie als geheel versterken. Dit doen we door samen te werken in de lobby, door gezamenlijk het tekort aan technisch geschoold personeel aan te pakken of door samen bij te dragen aan hogere cyberveerbaarheid bij de aangesloten bedrijven."

VLR en FME

De strategische-fit-analyse zorgde er uiteindelijk voor dat de samenwerking met twaalf branches werd beëindigd, omdat het voor beide partijen te weinig meerwaarde opleverde. Alberts wil dit proces eens in de zoveel tijd herhalen. Hij vertelt dat VLR goed binnen de strategische fit past: "VLR is er met vlag en wimpel doorheen gekomen en de activiteiten van VLR passen heel goed bij FME. VLR-leden zijn leveranciers en makers van liften en roltrappen. Dit zit in het hart van FME en de maakbedrijven. VLR is een

“ VLR is een vereniging die veel power heeft, goed georganiseerd is en representatief is voor haar leden en hun sector ”

vereniging die veel power heeft, goed georganiseerd is en representatief is voor haar leden en hun sector. De vereniging maakt gewoon impact en bij VLR was de fit zeker het geval."

Op de vraag, of het uitmaakt of veel leden van een branche ook FME-lid zijn, zegt hij het volgende: "Als veel leden van de branche ook lid zijn van FME, vergroot dit de strategische fit. We hebben ook branches waarvan slechts 30% lid is van FME en waar we toch een heel sterke fit mee hebben. Het kan beide kanten opgaan."

Inhaken op transities

De vorige Meerjarenstrategie (MJS) van FME werd met name gericht op het beter op de kaart zetten van de partnerships (met branches) en het verduidelijken van welke diensten wel en niet aan branches worden aangeboden. In de huidige MJS zijn drie transities

geformuleerd (de technologische transitie, de maatschappelijke en de arbeidsmarkt) met als doel om hierbij zowel (lid)bedrijven als branches te betrekken. Alberts vertelt hoe FME en VLR samen op het vlak van belangenbehartiging kunnen optrekken: "Vanuit FME hebben we veel lidbedrijven en het voordeel van een branche is dat er op meer specifieke segmenten connecties zijn. Ik hoef Kees maar te bellen en we weten precies wat er speelt in de lift- en roltrapbranche. De korte lijntjes zijn voor FME een enorm voordeel." Alberts benadrukt ook het belang van het betrekken van VLR bij FME-activiteiten: "We willen zoveel mogelijk branches aanhaken op de activiteiten die we binnen de genoemde transities organiseren. Zo kunnen leden van FME-partnerbranches (dus ook VLR) bijvoorbeeld kosteloos gebruikmaken van cybersecurity-dienstverlening en hebben ze toegang tot de 'STERK Werkgeverschap'-scan waarmee ze inzicht krijgen hoe ze aantrekkelijker kunnen worden voor (potentiële) werknemers. Je moet het eigenlijk zien als een menukaart waar branches uit kunnen kiezen. Per branche is dat natuurlijk verschillend, maar er ligt een enorme potentie!" ■

Wist-je-datjes over liften en roltrappen

Wist je dat...

er een **Nederlandse film** genaamd 'de LIFT' is? De film is inmiddels al bijna 40 jaar oud. In deze horror/thriller komen vier mensen op mysterieuze wijze om het leven in de lift. Een liftmonteur en journaliste gaan samen op onderzoek uit. Het gaat hier overigens om een Schindler-lift.

Wist je dat...

de **roltrappen van de Noord-Zuidlijn** verwarmd zijn? Zo wordt voorkomen dat de roltrappen glad worden tijdens koude dagen. Met een thermostaat wordt de **juiste temperatuur** behouden om energieverstopping te voorkomen.

Wist je dat...

de **hoogste lift** zich in de hoogste toren ter wereld in Dubai bevindt? De Burj Khalifa heeft maar liefst een **hoogte van 828 meter!** Op dit moment wordt gebouwd aan de Jeddah Toren in Saudi-Arabië. Deze zou een hoogte van ruim **1000 meter** moeten krijgen.

Wist je dat...

de **langste roltrap** in de Central Hillside Escalator Link in Hong Kong is gelegen met een **lengte van 800 meter?**

Wist je dat...

de **oudste lift** ter wereld uit **1900** stamt en nog steeds in gebruik is? De Santa Justa lift staat in het centrum van Lissabon.

Wist je dat...

je naar het metrostelsel in Washington DC moet om de **meeste roltrappen** te zien? Het zijn er maar liefst **557!**

Wist je dat...

de **snelste lift** ter wereld een topsnelheid van **75,6 kilometer per uur** bereikt? De lift is in het CTF Finance Center in de Chinese stad Guangzhou te vinden. Het eerdere record stond op naam van de Shanghai Tower waarbij de lift 69 kilometer per uur ging.

Wist je dat...

de **lift** centraal staat in de **Nederlandse film Abeltje**? Zodra Abeltje op het bovenste verboden groene knopje van de lift drukt, vliegt de lift naar een onbekende bestemming.

Wist je dat...

er een hoop **liedjes** over de lift zijn gemaakt? Ken je deze bijvoorbeeld:

- Aerosmith – Love in an elevator
- Flo Rida – Elevator
- Incubus – Crowded elevator
- The Pussycat Dolls – Elevator
- Eminem – Elevator

Wist je dat...

in de **film The Floorwalker** van Charlie Chaplin in 1916 een van de eerste keren een **roltrap** in een film te zien was? De roltrap werd hierin gebruikt als running gag (een grappige handeling die telkens terugkomt).

Wist je dat...

de **grootste passagierslift** ter wereld in de Japanse stad Osaka staat? In deze lift kunnen maar liefst **80 personen** tegelijkertijd worden vervoerd.

Wist je dat...

er een **onderwaterroltrap** bestaat? Bezoekers van het **Farglory Ocean Park** in Taiwan kunnen haaien, roggen en andere dieren in de oceaan in hun eigen omgeving zien leven.

Wist je dat...

de **zuurstof** in een lift nooit kan opraken? Dit is voor veel mensen met een **liftfobie** een grote angst en reden om niet de lift te pakken.

Wist je dat...

de **roltrapband** bij roltrappen die naar beneden gaan altijd iets **langzamer** moet gaan dan de roltrap zelf? Zo wordt voorkomen dat men voorover valt.

Wist je dat...

je de roltrappen van station Vijzelgracht in Amsterdam moet nemen om op de **langste roltrap van de Benelux** te staan? Deze is maar liefst **47 meter lang!**

Wist je dat...

er ook hele korte **roltrappen** zijn? In de Okadaya More's shopping mall in Japan tref je er één van **83,4 centimeter.**

Wist je dat...

je tijdens je bezoek aan **Antwerpen** een **houten roltrap** aantreft in de St Anna's Tunnel? Tijdens de weg naar beneden kom je foto's tegen uit de tijd van de bouw van deze tunnel.

Wist je dat...

er speciale **etiquetteregels** bestaan hoe je de **lift** zou moeten nemen? Uit onderzoek van de nationale liftmonitor blijkt zelfs dat 42% van de Nederlanders graag **gedragsegels** in de lift ziet. Zo staat er in de regels dat je niet te dicht op een ander moet staan, je duidelijk moet aangeven dat je uit wilt stappen en dat je de deur open houdt voor lastminute-lifters.

Wist je dat...

duurzaamheid in de liftbranche steeds belangrijker wordt? Om energie te besparen worden **stand-byvoorzieningen** geraadpleegd, worden **energiebesparende motoren** ingezet en wordt gebruik gemaakt van **terugvoeding van energie** zodat deze voor andere doeleinden kan worden gebruikt.

Wist je dat...

het personeel van de Eiffeltoren de **liften saboteerde** toen het **Duitse leger** in juni 1940 Parijs binnentrok? Nadat de oorlog voorbij was, waren de 'gebroken' onderdelen opvallend snel weer beschikbaar.

Terugblik VLR Jubileumevent in CORPUS

Op 1 augustus 2020 vierde VLR haar 25-jarig jubileum. Een gepland jubileumevent kon op dat moment vanwege de aanhoudende lockdowns en maatregelen niet plaatsvinden. Op 10 juni 2022 werd het lange wachten beloond en kwam VLR met ruim 40 binnen de VLR actieve medewerkers van de lidbedrijven en genodigden samen in CORPUS in Oegstgeest om haar zilveren jubileum te vieren. Tijdens het event stonden de thema's digitalisering, duurzaamheid en veiligheid centraal. Deze thema's werden verder uitgediept door de twee sprekers van die middag, Marelle van Beerschoten en Deborah Nas. Marelle van Beerschoten ging in op de digitaliseringslag vanuit de menskant. Want wat gebeurt er onder water? En waarom mislukt 80% op de menskant en niet op technologie? De middag werd afgesloten met Deborah Nas, die haar toekomstvisie gaf op wat de branche te wachten staat op het gebied van digitalisering, gebouwde omgeving, smart cities en trends.

Potentie van technologie benutten met digitale vaardigheden

Van Beerschoten begint haar verhaal met de mededeling dat technologie soms als bedreiging wordt gezien. Ze geeft toe dat er inderdaad risico's aan zitten, maar dat het inzetten ervan ook kansen biedt. Zo vormen een aantal technologieën het fundament voor andere innovaties en toekomstige scenario's. **Wij moeten ons aanpassen aan deze nieuwe realiteit waar technologie zich op volle snelheid ontwikkelt.** Van Beerschoten benoemt onder andere de metaverse en digital twins als voorbeelden die steeds meer vorm krijgen in de fysieke wereld. Verbonden objecten worden steeds

slimmer en kunnen uiteindelijk ook autonome beslissingen nemen. Zo ontstaan intelligente huizen die zelf traceren wanneer de verlichting aan moet, wanneer er boodschappen besteld moeten worden of wat iemands koffiesterkte is. Volgens Van Beerschoten is het belangrijk om als organisatie toegang te hebben tot veel en diverse data om zo te kunnen blijven concurreren. Ze onderstreept daarbij wel dat we de potentie van technologie alleen volledig kunnen benutten met de juiste digitale vaardigheden. Zo blijkt dat de komende tien jaar drie miljoen Nederlanders bijscholing nodig hebben. Daarnaast is het meenemen van mensen in

ontwikkelingen van belang. Het simpelweg lanceren van een nieuw systeem is niet voldoende in de implementatie. Naast de technische kant zijn het **omarmen, adopteren en het daadwerkelijk gebruiken**, oftewel de menskant, ook van belang voor de resultaten en het succes. Van Beerschoten vertelt dat een individu verschillende fases doorloopt bij gedragsverandering en dat 70-80% van de weerstand kan worden voorspeld. Waar de verandering spaak loopt, is uiteindelijk aandacht nodig bij de leidinggevende. Een leidinggevende moet zichzelf eerst voorbereiden voordat hij of zij teamleden kan begeleiden in het veranderproces.

Organisatiestructuren, oude systemen en weerstand belemmeren verandering

Nas begint haar presentatie met het bekende dial-up-geluid, dat je vroeger hoorde op het moment dat je verbinding met het internet probeerde te maken. Het internet heeft de afgelopen jaren een enorme ontwikkeling doorgemaakt. **Waar we de impact van technologie op korte termijn overschatten, onderschatten we de impact op de lange termijn.** In deze snel veranderende wereld is volgens Nas technologie niet de belemmerende factor voor verandering, maar zijn organisatiestructuren dat, oude (IT-) systemen en (interne) weerstand. ▶

▲ Ronald Gijzen (Orona) en Marcel Mars (Liftintermediair)

▲ Plenaire zaal met lezing Marelle van Beerschoten

▲ Lobby met leden in CORPUS

Nas gebruikt het voorbeeld van lego versus Minecraft om de weerstand aan te duiden. Ouders maken zich druk als hun kinderen te lang op de computer aan het gamen zijn en zien ze veel liever met hun handen lego-onderdelen in elkaar zetten. Als je er echter goed bij stil staat, is Minecraft ook een soort lego, maar dan in de digitale wereld waarbij ze dezelfde vaardigheden bijgebracht krijgen, of misschien nog wel meer. Ze stelt vervolgens de vraag aan de zaal wat er was gebeurd als boeken uitgevonden waren na videogames. Waarschijnlijk hadden

we dan gezegd dat kinderen geïsoleerd zouden raken van de buitenwereld als ze een boek zouden lezen, terwijl ze videogames met elkaar of op afstand samen kunnen spelen. Of dat ze er niks van leren, terwijl ze zich in een videogame in een bijna echte wereld wanen waar ze zich kunnen ontwikkelen. Kortom, **we beoordelen nieuwe technologie vanuit ons (oude) referentiekader**. Ze laat aan de hand van een aantal voorbeelden zien dat mensen die iets nieuws niet kunnen vergelijken met iets anders,

dit vaak niet direct omarmen en het vaak onderschatten.

Vervolgens gaat Nas in op allerlei technologieën zoals VR, blockchain en AI en de koppeling met de lift- en roltrapbranche. Denk bijvoorbeeld aan de mogelijkheden van service & maintenance augmented reality en de Google Glass, waarbij onderhoudsmedewerkers op afstand met een senior kunnen communiceren en van daaruit instructies kunnen ontvangen. Degene op afstand ziet namelijk precies hetzelfde als de persoon op locatie.

Daarnaast kan de monteur door de bril zijn handen gebruiken om de werkzaamheden uit te voeren. Ook kan de bril in stappen laten zien wat een monteur aan een bepaalde installatie zou moeten doen. Of denk aan de verandering van het fysieke liftboek in de digitale variant die over enige tijd beschikbaar wordt gesteld. Daarnaast kun je via blockchain precies zien waar onderdelen van producten vandaan komen. Op deze manier kunnen materialen ook veel beter hergebruikt worden en dit is weer beter voor de circulariteit.

Overhandiging cheque aan Spierfonds

Naast het uitnodigen van het huidige ledenbestand, waren ook de oud-voorzitters van harte welkom. Zo werd een reis door ruim 25 jaar VLR gemaakt. Deze reis werd in CORPUS verder voortgezet met een leuke rondleiding door het menselijk lichaam. **In aanloop naar het event werd een inzamelingsactie voor het PrinsesBeatrix Spierfonds gestart.** Hierbij werd geld opgehaald voor het Onderzoeksprogramma Genterapie. Met genterapie kan de oorzaak van erfelijke ziekten, namelijk de fout in het DNA, worden hersteld. Je kunt het vergelijken met een chirurgische ingreep, maar

dan op het niveau van het DNA. Een eenmalige behandeling, met langdurig resultaat. Genterapie kan voor een heleboel spierziektepatiënten een oplossing bieden. De ambitie is om binnen vijf jaar genterapie te testen bij mensen met een spierziekte in Nederland. **De VLR-leden kwamen massaal in actie en doneerden een bijdrage op een speciale actiepagina.** Chris Ochtrup van het Spierfonds werd uitgenodigd en ontving op het podium uit handen van voorzitter Harold Bussing de cheque met het prachtige eindbedrag van 15.200 euro. **VLR kijkt terug op een geslaagd event en bedankt iedereen voor zijn of haar komst!** ■

Wil je meer weten over de presentaties van Marelle van Beerschoten en Deborah Nas?

Ga dan naar www.vlr.nl/terugblik-vlr-jubileumevent-in-corpus en download het extra materiaal.

^ Plenaire zaal met lezing Deborah Nas

^ Lezing Deborah Nas

^ Uitreiking cheque aan Spierfonds

Ontwikkelingen Digitalisering

Het eerste thema in het jubileumjaar is digitalisering. Er is tegenwoordig steeds meer mogelijk op dit gebied, ook binnen onze branche.

Vrijwel alle VLR-leden zetten digitalisering in om metingen aan liften te doen. Denk daarbij aan het plaatsen van sensoren tot het online inzicht hebben in de liftbesturing. Door deze informatie kun je de contractafspraken van X-onderhoudsbezoeken per jaar veranderen in een uptime garantie of een onderhoudsinterval gebaseerd op het daadwerkelijk gemeten gebruik. Als je de afstand, de status en het gebruik van een lift kan zien, kun je **exact bepalen wanneer onderhoud nodig is en wat er tijdens dat onderhoud gedaan moet worden**. Door direct de juiste onderdelen mee te nemen, verstoor je het proces minimaal en alleen als daar aanleiding toe is, en dan zo kort en effectief mogelijk.

Andere toepassingen van digitalisering zijn de inzet van een **smart glass om werkzaamheden efficiënter of eenvoudiger uit te voeren**. Smart glasses kunnen ingezet worden om onderhoudswerkzaamheden uit te voeren. Hiermee kunnen monteurs desgewenst collega's op afstand laten meekijken. In geval van een complexe storing hoeft een monteur met specialistische kennis van een bepaalde installatie hierdoor niet naar een onderhoudslocatie te rijden, maar kan deze op afstand meekijken. Dit scheelt niet alleen tijd, maar ook aanvullende aanrijdkosten en daarmee onnodige kilometers. Er kan tevens snel **specialistische kennis** uit het

hele land of vanuit leveranciers worden ingeschakeld. Ook kan een monteur met zijn bril QR-codes op een installatie scannen, waarna onderhoudsinstructies rechtstreeks in de bril worden getoond. Hierdoor wordt de oplostijd van een storing sterk teruggebracht, waardoor **een installatie weer sneller functioneert**.

Daarnaast kunnen met de bril handsfree foto's en filmpjes worden gemaakt, al dan niet met behulp van voice control. Indien een monteur een bepaald defect signaleert waarvoor een offerte moet worden uitgebracht, kan hij met de bril direct opnames van de situatie ter plaatse maken,

inzoomen op bepaalde details of eenvoudig een film maken. Die geeft de werkvoorbereiding een beter beeld van wat er gecalculereerd moet worden, waardoor de klant een gedetailleerdere offerte ontvangt. De inzet van een smart glass draagt tevens bij aan **transparantie richting de klant en een betere storingsanalyse**. Storingen kunnen waar nodig worden vastgelegd en op een later moment met een klant worden besproken.

Daarnaast is VLR bezig met de ontwikkeling van een **Digitaal Logboek**. Op deze manier kan het oude fysieke exemplaar vervangen worden. Monteurs kunnen binnen het Digitaal Logboek op een gemakkelijke manier de liften die ze in onderhoud hebben beheren. Tijdens de algemene ledenvergadering op 10 juni 2022 werd het net bij de leden opgehaald en konden vragen worden gesteld. Paul Uilenbroek, secretaris van SBCL, noteerde alle vragen en gaat

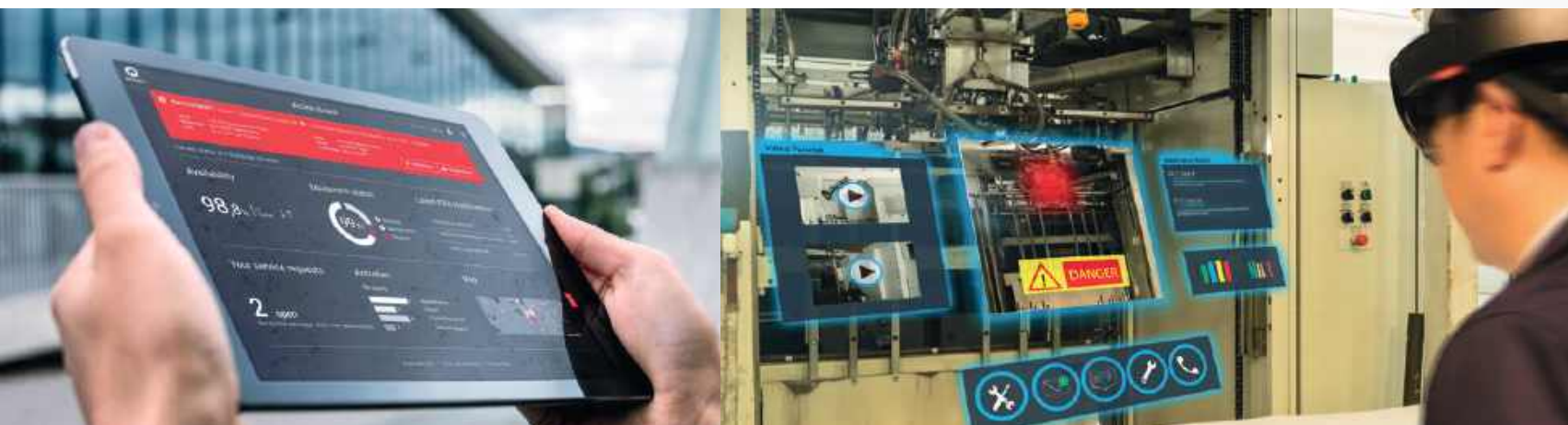
aan de hand van deze input een FAQ opstellen die op de website van SBCL wordt geplaatst. Verder is afgesproken om alle lidbedrijven door middel van een maandelijkse update op de hoogte te houden van de status. Na de eerste pilotfase zijn de bedrijven voor de tweede pilot inmiddels ook bekend en zal dit traject samen met het bedrijf Laméco worden ingericht. Over de verdere uitrol van het Digitaal Logboek zal daarna worden gecommuniceerd. ■

Bestuurslid Martijn van Gilst

Sinds 2009 maak ik, als directeur-eigenaar van Astralift B.V., deel uit van het bestuur van de VLR, voor mij een belangrijk onderdeel van de liftbranche. Goede onderlinge samenwerking op het gebied van veiligheid en normering van liften en roltrappen is essentieel.

Afgelopen vier jaar heb ik de rol van penningmeester op me genomen, daarvoor was ik enkele jaren voorzitter van de Technische Commissie. Een belangrijke functie binnen de VLR is onder andere de vertegenwoordiging in het Centraal College van Deskundigen Liften (CCvDL), dat onduidelijkheden in de normen opheldert in samenwerking met de CKI's (keurende instanties), gebouw-eigenaren en werknemersvertegenwoordigingen. Tevens heeft de VLR een Europese vertegenwoordiging in de ELA (European Lift Association), die de Europese normen voor liften tot stand helpt te brengen. Door de jaren heen hebben wij als Astralift veelvuldig gebruik gemaakt van diverse publicaties van de VLR, met als meest recente het door onze Technische Commissie gepubliceerde Inventarisatieformulier SNEL, dat helpt om zeven veiligheidsaspecten van liften te benoemen. Het 25-jarig bestaan van de VLR heeft voor veel mooie stappen en vooruitgang gezorgd op het gebied van veiligheid. Hiervoor blijf ik mij zeker inzetten de komende jaren. ■

▲ **Schindler Actionboard**: digitaal klantenplatform. Klanten hebben real-time toegang tot de gegevens van hun installatie.

▲ Met een smart glass kunnen monteurs werkzaamheden efficiënter en eenvoudiger uitvoeren.

Ontwikkelingen Duurzaamheid

Het tweede thema van dit jubileumjaar is duurzaamheid. Dit onderwerp speelt een belangrijke rol in onze branche en geldt voor zowel liften als roltrappen.

In diverse kennissessies die door de Technische Commissie zijn georganiseerd, kwam het onderwerp ook naar voren. **Nederland staat voor de transitie naar een circulaire economie:** 50% minder primair grondstoffenverbruik in 2030 en een volledig circulaire economie in 2050. Deze transitie geldt ook voor de

bouwsector. Dit betekent onder andere meer en **hoogwaardiger hergebruik van materialen, producten en elementen en een andere aanpak in produceren, uitvragen, ontwerpen en uitvoeren van bouwprojecten.**

Hoe voorkom je dat restwaarde géén afval wordt? Door het een identiteit te

geven. Dit kan door middel van een materiaalpaspoort waarin de herkomst, het productiejaar, het basismateriaal en de initiële waarde is vastgelegd.

Waar de **liftbranche** een groot verschil in kan maken, is het verder doorontwikkelen van **voorspellend onderhoud**. Met de hedendaagse mogelijkheden om bewegingen en activiteiten te monitoren, zijn we in staat om vroegtijdig mogelijke defecten te detecteren. Zo kunnen benodigde werkzaamheden, zoals het tijdig vervangen van onderdelen, met het reguliere onderhoud gecombineerd worden. Door deze werkwijze wordt het aantal autoritten van de monteur beperkt en daarmee de CO₂-uitstoot. Een bijkomend voordeel is dat de installatie slecht één keer uit bedrijf gehaald hoeft te worden, wat de **beschikbaarheid voor de eindgebruiker** weer verhoogt. Er zijn dus veel mogelijkheden op het gebied van duurzaamheid voor bedrijven, zolang je bij iedere activiteit en ontwikkeling in zowel product als werkwijze jezelf de vraag blijft stellen, of dit ook **helpt om de leefomgeving nu en in de toekomst te verbeteren.**

▲ Roltrap in kantoorpand

Ook bij **roltrappen** is er een hoop te doen op het gebied van duurzaamheid en circulariteit. Door voor **energiebesparende maatregelen** te kiezen, wordt de installatie op een zo duurzaam mogelijke wijze ingezet. Hierbij kan gedacht worden aan de inzet van een motor met hoge efficiëntie of een zuinigere overbrenging vanaf de motor naar de tredenband. Denk er bijvoorbeeld aan om in plaats van een wormoverbrenging te kiezen voor planetair. Een andere mogelijkheid is

een 'lage-snelheid-en-stop'-regeling in plaats van vol-continu in bedrijf. Een start/stop-regeling heeft pas nut als er langdurig geen verkeersaanbod is. Het telkens opstarten van de trap vanaf stilstand kost namelijk relatief veel energie, waardoor het aanhouden van een lage snelheid bij tijdelijk geen verkeer duurzamer is. **Terugvoeding** kan ook een goede oplossing zijn. Bij een belaste trap in neergaande richting moet een roltrap worden afgeremd. Deze energie kan door

een regeling met terugvoeding, die remenergie omzet in stroom, aan het elektriciteitsnet worden teruggeleverd. Bij roltrappen die alleen neerwaarts worden gebruikt zou de roltrap in theorie energie kunnen opleveren.

Het lijkt wellicht wat voor de hand liggend, maar ook het **promoten van tragebruik** bij roltrappen die in opgaande richting worden ingesteld, kan bijdragen aan een duurzamere wereld. Dit is overigens nog gezonder ook! ■

Bestuurslid Reinier Geradts

Vanuit mijn bestuurlijke verantwoordelijkheid kijk ik graag terug op de ontwikkelingen binnen de Technische Commissie (TC) die zich hebben afgespeeld gedurende mijn zittingsperiode in het bestuur.

De TC heeft in de afgelopen jaren een duidelijke plaats verworven binnen de VLR. Meerdere vraagstukken zijn vanuit het bestuur overgedragen aan de TC en deze zijn op een adequate wijze voorzien van oplossingen. In het begin waren de vraagstukken veelal technisch-inhoudelijk gericht, zoals het onderwerp normeringen. Inmiddels betreft het een steeds breder speelveld. Vanuit de TC is ook het initiatief genomen om meer na te gaan denken over digitalisering en het initiëren en organiseren van kennissessies.

Het enthousiasme onder de leden van de TC is groot en mede daardoor is er veel succes geboekt. Onderwerpen zijn divers en spreken verschillende doelgroepen binnen onze branche aan. Wij menen dat de TC een definitieve plaats heeft gekregen waar we met een gerust hart op kunnen steunen. ■

Ontwikkelingen Veiligheid

Het derde thema in het jubileumjaar is veiligheid. Met de campagne 'VLR als voorlichtingsplatform voor de bewustwording van veiligheid en gebruiksgemak' besteden we hier aandacht aan.

VLR richt zich hierbij op gebruikers die worden geïnformeerd over het **veilig gebruiken van een lift en roltrap**. Aangezien VLR-lidbedrijven in nauw contact staan met eigenaren en beheerders, heeft VLR enkele middelen ontwikkeld die via de leden bij de klanten en vervolgens de gebruikers terecht komen. Over het algemeen worden liften en roltrappen veilig gebruikt en als gebruiksvriendelijk ervaren. Toch kunnen er vervelende ongelukken gebeuren als gebruikers niet weten wat ze in een bepaalde situatie moeten doen. Denk bijvoorbeeld aan een situatie waarbij er brand in een appartementencomplex ontstaat of

wanneer je vast komt te zitten in de lift. VLR wil zo een bijdrage leveren aan de bewustwording met betrekking tot veiligheid en gebruiksgemak in liften en op roltrappen.

Naast het bereiken van gebruikers om ze te attenderen op de do's en don'ts van het gebruik van een lift en roltrap, richt VLR zich ook op de **gebouwbeheerder en -eigenaar** om ze te wijzen op **maatregelen die getroffen kunnen worden om de veiligheid te vergroten**. Zo zijn er Europese aanbevelingen die in Nederland niet verplicht zijn, terwijl dit in veel andere (buur)landen wel

het geval is. De eigenaar of beheerder van de lift kan zo zelfstandig beslissen om over te gaan tot modernisering of de aanschaf van een nieuwe lift. VLR en NLB willen eigenaren en beheerders van liften echter wel op **de risico's van het niet doorvoeren van liftverbeteringen** wijzen en tegelijkertijd op de mogelijkheden om het **veiligheidsniveau nog meer te verbeteren**. Dit doen de verenigingen door zeven liftverbeteringen uit de aanbevelingen van de Europese Commissie uit te lichten, die in hoge mate van belang zijn voor **het verhogen van de liftveiligheid in bestaande situaties**. ▶

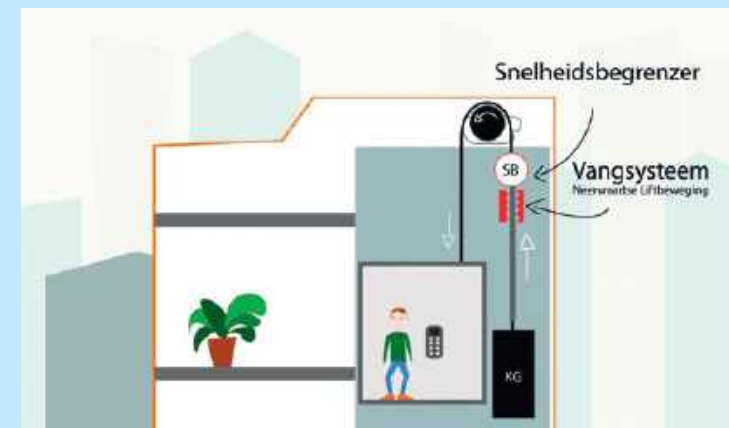

^ Onderhoud aan liftinstallatie

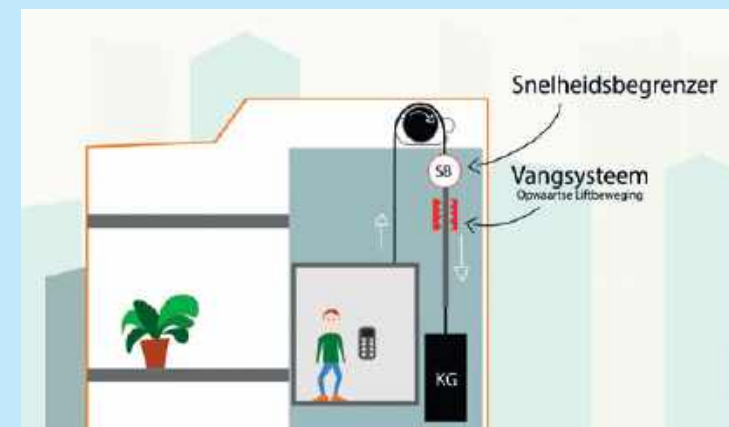

De verbeteringen ten aanzien van de veiligheid van de lift staan in het VLR/NLB Manifest omschreven en zijn als volgt:

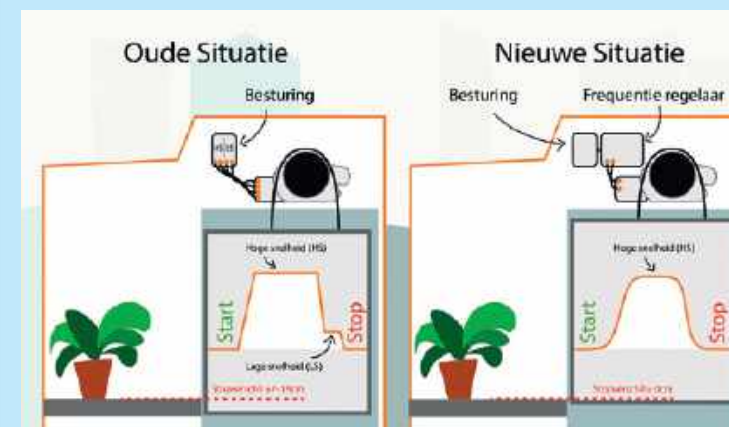
1. Een kooiafsluiting

2. Een vang/snelheidsbegrenzer

3. Een beveiligingsinrichting tegen te hoge snelheid in opwaartse richting

4. Een geregelde aandrijving voor het gelijk stoppen en nastellen van de liftkooi

5. Een spreek-/luisterverbinding in de liftkooi

6. Noodverlichting in de liftkooi

7. Optische detectie in de kooideur

VLR en NLB hebben het manifest in september 2022 gezamenlijk ondertekend en zich achter deze maatregelen geschaard om daarmee transparantie richting de klant te bieden. Indien een eigenaar of beheerder een offerte bij een VLR- of NLB-lid opvraagt, gebruiken de bedrijven een SNEL

(Safety Norm for Existing Lifts)- inventarisatieformulier als bijlage bij de offerte waarin staat aangegeven aan welke van de zeven belangrijke SNEL-verbeteringen volgens de offerte voldaan wordt. Het staat de bedrijven uiteraard vrij om verbeteringen wel of niet mee te nemen in hun offertes.

Op deze wijze kan een eigenaar of beheerder zelf de afweging maken, waarbij hij uiteraard door het onderhoudsbedrijf van informatie kan worden voorzien om een keuze te maken. VLR is voornemens om naast de SNEL-verbeteringen ook verbeteringen voor roltrappen in een manifest te gieten. ■

Bestuurslid Evert Visser

Het 25-jarig bestaan van de branche is een mooie mijlpaal. Als je leden vraagt wat hen samenbrengt in een branchevereniging, dan wordt vaak de veiligheid van monteurs en gebruikers naar voren gebracht. Iedereen is zich er terdege van bewust dat werken aan een lift gevaarlijk kan zijn.

Naast alle normen en voorschriften wordt er veel aandacht besteed aan arbo. Als we kijken naar het aantal liftongelukken met medewerkers in de branche, dan zien we dat er in 2011 een enorme daling plaatsvond ten opzichte van het jaar ervoor (van 65 ongevallen in 2010 naar 25 in 2011). De afgelopen tien jaar is dit aantal vrijwel constant gebleven. Sinds 2017 liep het iets op naar 28 ongevallen.

Binnen de VLR heeft de Arbocommissie in de afgelopen 25 jaar steeds weer voldoende stof kunnen vinden om serieus met deze zaken bezig te zijn. In deze overleggen worden ongevallen van medewerkers van een liftbedrijf of ongevallen met gebruikers besproken. Daarnaast wordt gekeken naar wat wij kunnen leren van deze zaken. Deze worden dan eventueel omgezet in een toolbox en beschikbaar gesteld voor lidbedrijven.

Enkele belangrijke publicaties die toch echt wel door het leven gaan als de branchestandaard zijn: de asbeststandaard, de absolute voorwaarden, schachtafsluitingen, het Risico-inventarisatie & -evaluatie (RI&E)-document en het liftmonteurszakboekje veiligheid in de lifttechniek (wie kent hem niet).

Het is goed om op te merken dat de VLR op dit gebied heel constructief samenwerkt met de NLB. Beide verenigingen zien de gemeenschappelijke doelen en streven naar de hoogste veiligheid voor onze medewerkers. ■

Ontwikkelingen Marketing & Communicatie

In 2017 werd in opdracht van VLR een strategisch communicatieplan opgesteld om voor een periode van vijf jaar de richting van de brancheorganisatie in grote lijnen uit te zetten. Naast strategie en positionering werden organisatie- en communicatiedoelstellingen geformuleerd en werd een plan van aanpak in verschillende fases gepresenteerd. Hierop voortbordurend werd in 2019 een extern communicatieplan opgesteld met concrete acties. Hierin werd de focus teruggebracht tot drie campagnes richting drie verschillende doelgroepen:

1. VLR als kennis- en innovatiecentrum

Om het imago van de VLR te verbeteren, werd de focus geplaatst op de **unieke toegevoegde waarde** die de VLR heeft. Ten opzichte van andere partijen is VLR de enige organisatie die **echt kennis heeft van de productontwikkeling** van liften en roltrappen en waarvan de leden zich bezighouden met het innoveren van hun producten. De strategie is om zich richting de doelgroep gebouw eigenaren en -beheerders te positioneren als **dé brancheorganisatie die alles afweet van de laatste innovaties, trends en ontwikkelingen op**

het gebied van liften en roltrappen. Concrete middelen die zijn opgeleverd, zijn het schrijven van algemene artikelen over bijvoorbeeld duurzaamheid, energiebesparing en unieke liften en roltrappen, die op LinkedIn worden geplaatst.

De gebouw eigenaren en -beheerders worden aangesproken en op de hoogte gesteld van **interessante (nieuwe) ontwikkelingen**, waarbij altijd een doorverwijzing naar de VLR-leden wordt gemaakt om contact mee op te nemen.

2. VLR als voorlichtingsplatform voor de bewustwording van veiligheid en gebruiksgemak

VLR wil bijdragen aan de bewustwording met betrekking tot **veiligheid en gebruiksgemak in liften en op roltrappen** en stelt daarom **voorlichtingsmateriaal beschikbaar over de gevaren en gevolgen**. Aangezien leden direct contact hebben met eigenaren en beheerders, worden zij geacht de rol te pakken om het materiaal in te zetten en hiermee de lift- en roltrapgebruiker te bereiken. Concrete middelen die zijn opgeleverd, zijn twee whitepapers over lift- en roltrapgebruik waarin wordt ingegaan op de risico's, de redenen voor storing en stilstand, de werkwijze van onderhoudsbedrijven en de positieve beïnvloeding bij gebruikers. Daarnaast zijn er twee video's ontwikkeld waarin wordt verteld hoe je veilig boven en beneden komt met de lift en roltrap. Deze situaties zijn ook te raadplegen via twee infographics.

▲ Whitepapers
◀ Infographics

3. VLR als voorlichtingsplatform voor de promotie van het vak liftmonteur

Er is een groot tekort aan liftmonteurs in de branche. Om VLR-leden te helpen het vak te promoten, stelt VLR **voorlichtingsmateriaal beschikbaar over werken in de lift- en roltraptechniek speciaal voor leden en scholen**. Daarnaast geeft VLR inzicht in de mogelijkheden voor het volgen van een opleiding binnen een lidbedrijf of eventuele vacatures voor een vaste functie. Ook kijkt VLR naar opties om aan te haken bij initiatieven om de middelen in te zetten en het vak op de kaart te zetten. Concrete middelen die zijn opgeleverd, zijn een video over het vak liftmonteur en een flyer waarin je kunt lezen wat het vak liftmonteur precies inhoudt, over welke skills iemand zou moeten beschikken en welke carrièremogelijkheden er zijn. Tot slot is er ook een rolbanner beschikbaar voor deelname aan beurzen en evenementen. ■

▲ Rolbanner
◀ Flyer

Bestuurslid Corné van der Lans

Ik kijk terug op negen jaar in het bestuur van de VLR. Daarin hebben we inmiddels stappen gemaakt op meerdere vlakken.

We hadden als doel om de naamsbekendheid van de brancheorganisatie te vergroten. Belangrijk daarin was het merk te "laden" met associaties die partijen, die op zoek zijn naar kennis rondom liften of roltrappen, sneller in contact brengen met de VLR. We zijn toen, gevoed door de kennis die aanwezig is binnen de VLR, gekomen tot de unanieme beslissing om de brancheorganisatie neer te zetten als 'hét kennisinstituut' op het gebied van verticaal transport in de gebouwde omgeving. Op de Nederlandse markt wilden wij ons niet alleen profileren op het gebied van producten of techniek, maar zeker ook op het gebied van veiligheid rondom gebruik. Om die Nederlandse markt te bereiken, heeft VLR zowel de website als haar social mediakanalen (LinkedIn en Facebook) in de afgelopen jaren volledig vernieuwd. We zien inmiddels de resultaten die zeer positief zijn.

Ook hebben we ter ondersteuning van ons doel de Technische Commissie een boost gegeven, waar eventuele problemen rondom algemene technische aspecten of specifieke lifttechnische kwesties worden aangepakt en regelmatig interessante kennissessies worden georganiseerd. Kortom, VLR is hét kenniscentrum rondom liften en roltrappen. ■

Terug in de tijd met VLR-lidbedrijven

▲ KONE-werkplaats Antinkatu in het centrum van Helsinki

100 jaar Schindler

In 2006 werd het 100-jarig jubileum van Schindler Liften B.V. gevierd. Op **1 juli 1906** richtte de toen 35-jarige heer J.C. van Straaten de 'Liftenfabriek Van Straaten' op. Het bedrijf werd gevestigd aan de Loosduinseweg 855a te Den Haag. In die tijd werden er voornamelijk **handliften** gemaakt en geleverd. De **100ste** lift, bestemd voor een sigarenfabriek in Naaldwijk met een hefvermogen van 12 kg, een hefhoogte van 6,99 meter en 3 stopplaatsen, werd verkocht in 1909 voor de totale aanneemsom van f 117,-. In **1909** werd ook de **eerste elektrische lift** met drukknopbesturing, een hefvermogen van 250 kg en een hefhoogte van 7,20 meter opgedragen voor de somma van f 22.350,-. De levertijd van deze lift bedroeg 8 weken. Zowel in 1913 als in 1917 moest men een grotere ruimte betrekken. Men verhuisde eerst naar het Korte Groenewegje 4 en daarna naar de Prinsegracht 184. De opdracht voor de **1000ste** lift werd in 1920 geboekt. ■

1906 - 2006: 100 JAAR LIFTGESCHIED

Het 100-jarig bestaan van Schindler Liften B.V. is voor het bestuur van de Personeelsvereniging aanleiding een speciale "Signal" uit te geven. In september 1906 kwam eveneens een speciale uitgave uit waarin 90 jaar geschiedenis van ons bedrijf werd belicht. Deze uitgave vormde de basis voor de "Signal" die nu voor u ligt, samengesteld met opmerkelijke foto's en gebeurtenissen van de afgelopen 100 jaar.

Omdat velen pas geboren zijn de afgelopen 10 jaar bij Schindler Liften B.V. is daarom zijn gekomen ook het een goed idee de geschiedenis nog eens voor u samen te vatten.

Wij wensen u veel leesplezier!
Het bestuur van de Personeelsvereniging

Op 1 juli 1906 richtte de toen 35-jarige heer J.C. van Straaten de 'Liftenfabriek Van Straaten' op. Het bedrijf werd gevestigd aan de Loosduinseweg 855a te Den Haag. In die tijd werden er voornamelijk handliften gemaakt en geleverd. De 100ste lift, bestemd voor een sigarenfabriek in Naaldwijk met een hefvermogen van 12 kg, een hefhoogte van 6,99 meter en 3 stopplaatsen, werd verkocht in 1909 voor de totale aanneemsom van f 117,-. In 1909 werd ook de eerste elektrische lift met drukknopbesturing, een hefvermogen van 250 kg en een hefhoogte van 7,20 meter opgedragen voor de somma van f 22.350,-. De levertijd van deze lift bedroeg 8 weken.

Zowel in 1913 als in 1917 moest men een grotere ruimte betrekken. Men verhuisde eerst naar het Korte Groenewegje 4 en daarna naar de Prinsegracht 184.

De opdracht voor de 1000ste lift werd in 1920 geboekt.

Schindler 140 jaar aan historie

Met ruim 140 jaar aan historie is lidbedrijf Schindler uitgegroeid van een lokale liftenfabrikant tot een **wereldwijd lift- en roltrapbedrijf**. Onderweg heeft het vorm gekregen in de industrie en floreerde het in een sterk concurrerende mondiale omgeving. In 1874 brachten Robert Schindler en Eduard Villiger hun partnership Schindler & Villiger tot stand, waarmee in **1892 de eerste elektrische**

lift met aandrijfriem gebouwd werd. In 1915 startte de productie van liftmotoren. Vervolgens werd in **1936 de eerste roltrap** geïnstalleerd en Schindler breidde zich na vestigingen in Zwitserland en Berlijn uit richting Azië. Zo werd Schindler in **1980 de eerste industriële joint venture van China met een westers bedrijf**. Inmiddels zijn er meerdere fabrieken in China

en India geopend en werd in 2005 een contract afgesloten om een 490 meter hoge ICC-toren in Hong Kong te voorzien van liften.

Inmiddels zet Schindler volop in op de implementatie van **digitalisering en Internet of Things** en is het partnerships met GE Digital en Huawei aangegaan.

◀ Ontwikkelingen logo Schindler

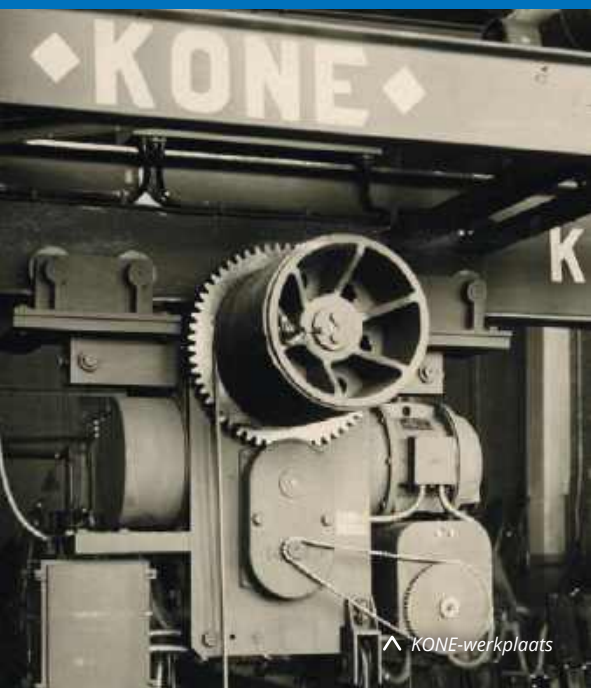
RECO grootste liftverhuurder van Europa

In **20 jaar** tijd heeft RECO Lift Solutions zich ontwikkeld van startende dochteronderneming van familiebedrijf RECO Holding tot **de grootste liftverhuurder van Europa**. Het bedrijf heeft in de tussentijd geen moment stilgestaan. In **2001** was de eerste opdracht van RECO Lift Solutions een feit. Doordat een trappenhuis met personenlift in bewoonde staat werd opgeknapt, werd gekozen voor een **personen-goederenlift** van RECO om bewoners toegang tot hun woning te verlenen. In **2006** werd de RECO-lift volledig in eigen beheer ontwikkeld, waarmee dit **de eerste volwaardige noodlift** was. In **2015** kwam RECO met de **Indoorlift**.

De zeer compacte lift past door een normale deur, waardoor de lift eenvoudig in pandig kan worden opgesteld. In **2017** maakte **Queen Elizabeth** gebruik van een echte RECO **Plug and Play Personenlift**, toen zij

door de personenlift veilig aan boord van het vliegdekschip de 'HMS Elizabeth' werd gebracht. Inmiddels in **2022** is RECO Lift Solutions Europa's grootste tijdelijke liftverhuurder met projecten **van Stockholm tot Parijs**. ■

^ KONE-werkplaats

^ Personeel KONE-werkplaats in 1935

KONE een revolutie in de industrie

KONE's verhaal begint in 1910, toen een **reparatiewerkplaats voor machines** in Helsinki bekend werd als KONE, Fins voor "machine". Meer dan een eeuw later zorgt KONE voor een **optimale People Flow van miljoenen mensen in gebouwen over de hele wereld**. De eerste liften gemaakt van door KONE

geproduceerde componenten werden in **1918** in de omgeving van Helsinki geïnstalleerd.

In **1996** introduceerde KONE 's werelds eerste **machinekamerloze lift**, de KONE MonoSpace®, en veroorzaakte daarmee een revolutie in de industrie.

In **2019** werd 's werelds eerste liftserie met standaard ingebouwde digitale connectiviteit geïntroduceerd.

De KONE DX Class-liften brengen hiermee een nieuwe gebruikerservaring tot leven door een combinatie van design, technologie, nieuwe materialen, apps en services. ■

∨ Vervoer waarmee personeel naar de werkplaats kwam

∨ Een uit 1920 afkomstige KONE-lift

Meer weten over VLR? Ga dan naar www.vlr.nl

VLR is de Nederlandse vereniging voor liften en roltrappen. VLR behartigt de belangen van de gehele bedrijfstak en aangesloten leden op het gebied van de vervaardiging, installatie, modernisering, reparatie en het onderhoud van, de handel in en advisering over liften, roltrappen en rolpaden.

Heb je een vraag over liften, roltrappen of rolpaden?

Neem contact met ons op!

088 - 400 84 56 - info@vlr.nl - www.vlr.nl

Volg ons ook op [LinkedIn](#) en [Facebook](#).

VLR Lift- en Roltrappentechniek

VLR is dé Nederlandse vereniging voor liften en roltrappen. VLR **behartigt de belangen** van de gehele bedrijfstak en aangesloten leden op het gebied van de vervaardiging, installatie, modernisering, reparatie en het onderhoud van, de handel in en advisering over liften, roltrappen en rolpaden.

De activiteiten van VLR op het gebied van arbeidsomstandigheden en veiligheid, milieu en techniek worden uitgevoerd in **specifieke commissies en secties**.

Er zijn **19 lidbedrijven** aangesloten bij de VLR. De leden bestaan uit installateurs- en onderhoudsbedrijven, adviseurs en toeleveranciers gespecialiseerd in lift- en/of roltraptechniek.

Heb je een vraag over liften, roltrappen of rolpaden?

Neem contact met ons op!

088 - 400 84 56 - info@vlr.nl - www.vlr.nl

Volg ons ook op **LinkedIn** en **Facebook**.

VLR Lift- en Roltraptechniek